

[Glistrup]

det Venstre, Danmarks liberale Parti, og Centrum-Demokraterne – mens derimod Det Konservative Folkeparti og Fremskridtspartiet stadig holdt stand.

Da vi omsider kom frem til, at vi skulle stemme om det forslag, Centrum-Demokraterne havde fremsat, og som med en enkelt, men ganske væsentlig ændring svarer til det, vi behandler i dag, var Fremskridtspartiet det eneste parti, der stemte for Centrum-Demokraternes forslag. For i mellemtiden havde den socialdemokratiske justitsminister fortalt, at dette her var noget, vi kunne klare ved at udsende en cirkulæreskrivelse til landets politimestre om, at de skal være pæne og moralske, og det var det, der skete.

Men vi ved, hvad tilstanden har været: Hver gang der er en HT-chauffør, som det ikke passer at køre bil, får vi disse standstillinger, som vi har haft i 1970'erne og i 1980'erne og allerede nu i 1990'erne. Vi får disse fuldstændig rædselsvækkende fornægtelser af enhver retsstilling på arbejdsmarkedet ved, at folk, som det ikke passer, at de ikke kan spille kong Gulerod, hindrer arbejdsomme mennesker i at færdes frit til og fra deres arbejdspladser – hvad enten det er »La Cabana«, »MacDonalds«, eller hvor vi nu har oplevet disse ting. Det er det, Centrum-Demokraterne nu gør en behjertet indsats for at få sat en stopper for. Hvis vi i Danmark skal arbejde os ud af vore problemer, kan vi simpelt hen ikke tolerere sådan nogle Chicago-gangstertilstande, som nu har præget livet her i landet – eller i hvert fald i hovedstadsområdet – i de sidste 3 uger, og vi må virkelig fra Folketingets side gøre en behjertet indsats.

Det, som er afvigelsen fra Centrum-Demokraternes forslag i dag i forhold til det, der blev fremsat i 1975, er, at man nu har lagt tingene ind under den milde paragraf i straffelovens § 260 i stedet for dér, hvor den hører hjemme, nemlig som indskrænkning af den personlige frihed i straffelovens § 261, dér, hvor Centrum-Demokraternes forslag var placeret i oktober 1975. Forhåbentlig lykkes det Centrum-Demokraterne at få det tilbage til den rigtige paragraf. Det er vigtigt, at vi får disse uordner og banditvælder afskaffet i Danmark.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Kristeligt Folkeparti er helt enig i, hvad vel hovedparten herinde mener: at vi ikke kan tole-

rere disse fysiske blokader. Man kan selv have det sådan, at man ønsker at strejke, og man kan diskutere, om der skal være strejkeret eller ej. Det er ikke nemt at afskaffe; så skulle man leve i et idealsamfund, og det gør vi ikke. Men det, at man hindrer andre i at udføre deres arbejde, er jo at berøve andre friheden.

Efter hvad vi har hørt i dag – også fra den fungerende justitsminister – har vi allerede nu muligheder for at skride ind både i alvorlige og i mindre alvorlige tilfælde. Problemet er så bare – som den fungerende minister sagde – at det, der af nogle betragtes som mindre alvorligt, af andre måske betragtes som særdeles alvorligt.

Derfor vil vi fra Kristeligt Folkeparti, selv om vi ikke kan støtte forslaget, som det ligger her, gerne være med til at se på i udvalget: Hvordan har loven fungeret? Hvad er årsagen til, at man ønsker loven skærpet? Hvor mange tilfælde af overtrædelser har der været?

Vi mener ikke, det er formålstøt, at vi netop nu får dette forslag, for det kan give anledning til, at vi får belyst nogle ting og undersøgt, om der er behov for skærpelse, eller om loven fungerer, som den skal.

Så vi tilsiger trods alt en positiv udvalgsbehandling.

Nør Christensen (CD):

Der er ikke noget nyt i at præcisere strafbarheden i fysiske blokader. I lov nr. 70 af 27. marts 1929 om værn for erhvervs- og arbejdsfriheden var der fastsat straffebestemmelser, som i retspraksis bl.a. førte til domfældelse af medlemmer af en arbejderforening, som hindrede uorganiserede arbejdere i at arbejde. Loven var i kraft indtil 1937. Og i realiteten har der efter CD's opfattelse ikke siden da været en passende reaktionsmulighed over for det uacceptable formål, som i øvrigt fuldt lovlige arbejdskonflikter siden ofte har fået, eller til reaktion på tilsvarende hindringer, som etableres også uden en arbejdskonflikt som udgangspunkt.

Jeg skal i den sidstnævnte forbindelse erindre om det seneste årtis tiltagende etablering af fysiske hindringer som led i ulovlige besættelser af fast ejendom.

I 1975 fremsatte CD i Folketinget forslag om en tiltrængt præcisering af retstilstanden uden at opnå den fornødne tilslutning hertil blandt de daværende partier. Dengang fremsattes forslaget som et forslag om en tilføjelse til straffe-